32000R1603

L 185/1 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 25.7.2000

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1603/2000
z dnia 20 lipca 2000 r.
nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz etanoloamin pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej [1], w szczególności jego art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. **PROCEDURA**

1. **Środki obowiązujące**

(1) W lutym 1994 r. Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz etanoloamin pochodzących ze Stanów Zjednoczonych (rozporządzenie (WE) nr 229/94 [2]). Cło przyjęło postać zmiennych stawek opartych na minimalnej cenie na trzy rodzaje etanoloamin, tzn. monoetanoloaminy (MEA), dietanoloaminy (DEA) i trietanoloaminy (TEA).

2. **Wniosek o dokonanie przeglądu**

(2) Po publikacji z dnia 23 lipca 1998 r. [3] zawiadomienia o bliskim terminie wygaśnięcia środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu etanoloamin pochodzących z USA, do Komisji skierowany został wniosek o dokonanie przeglądu tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 („rozporządzenie podstawowe"), tzn. wniosek o wygaśnięcie i o pośredni przegląd.

(3) Wniosek został wniesiony 30 października 1998 r. przez Conseil européen des fédérations de l'industrie chimique (CEFIC) w imieniu producentów wspólnotowych, których wspólna produkcja stanowi większą część całej produkcji etanoloaminy we Wspólnocie.

(4) CEFIC argumentowała, że wygaśnięcie tych środków mogłoby spowodować kontynuację lub ponowne wystąpienie zwiększonego dumpingu i szkody dla przemysłu wspólnotowego oraz że istnieją przesłanki do dokonania przeglądu tych środków z uwagi na brak ich skuteczności. Po ustaleniu w wyniku przeprowadzonych konsultacji z Komitetem Doradczym, że dowody są dostateczne, Komisja rozpoczęła postępowanie [4] na podstawie art. 11 ust. 2 i 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W rezultacie dochodzenie objęło nie tylko kwestię potencjalnych skutków wygaśnięcia środków (patrz art. 11 ust. 2), ale również odpowiedź na pytanie, czy usprawiedliwiona jest zmiana obowiązujących środków antydumpingowych (zmienne cła oparte na minimalnej cenie) (patrz: art. 11 ust. 3).

3. **Postępowanie**

(5) Komisja z urzędu powiadomiła producentów wspólnotowych popierających wniosek o dokonanie przeglądu („wnioskujący producenci wspólnotowi"), producentów eksporterów i związanych z nimi importerów, jak również użytkowników, o których wiadomo było, że są zainteresowani i dała im możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie lub wniesienia wniosku o wysłuchanie.

(6) Komisja wysłała kwestionariusze Stronom, o których wiadomo było, że są zainteresowane i otrzymała odpowiedzi od czterech wnioskujących producentów wspólnotowych, czterech eksporterów ze Stanów Zjednoczonych i pięciu powiązanych z nimi importerów. Kwestionariusze zostały również wysłane do szeregu użytkowników produktu; dwie z ich odpowiedzi zostały uznane za kompletne.

([1]) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostanio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 905/98 (Dz.U. L 128 z 30.4.1998, str. 18).

([2]) Dz.U. L 28 z 2.2.1994, str. 40.

([3]) Dz.U. C 231 z 23.7.1998, str. 3.

([4]) Dz.U. C 27 z 2.2.1999, str. 3.

(7) Jeden eksporter ze Stanów Zjednoczonych zadeklarował swój zamiar współpracy w postępowaniu, jakkolwiek nie dokonywał wywozu do Wspólnoty w okresie postępowania (OP). Zainteresowanie tego producenta postępowaniem wynikało z jego uczestnictwa w postępowaniu pierwotnym.

(8) Komisja uzyskała i sprawdziła wszystkie informacje uważane za niezbędne do określenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz analizę interesu wspólnotowego. Przeprowadzono wizyty sprawdzające w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

a) *producenci eksporterzy*

Dow Chemical Company, Midland, Michigan (USA)

Huntsman Chemical Company, Houston, Texas (USA)

Union Carbide Corporation, Danbury, Connecticut (USA)

b) *importerzy wspólnotowi powiązani z producentami eksporterami*

Huntsman Co. Belgium CVBA, Bruksela, Belgia

Union Carbide Benelux, Antwerpi, Belgia

Union Carbide Europe SA, Genewa, Szwajcaria

c) *wnioskujący producenci wspólnotowi*

BASF AG, Ludwigshafen, Niemcy

BP Chemicals Ltd, Londyn, Zjednoczone Królestwo i Lavera, Francja

d) *użytkownicy wspólnotowi*

Krems Chemie AG, Krems nad Dunajem, Austria

Synthesia Española SA, Barcelona, Hiszpania.

(9) Postępowanie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1998 r. („okres postępowania" lub „OP"). Badanie kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od 1 stycznia 1995 r. do końca OP („OPS").

B. PRODUKT ROZPATRYWANY I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt rozpatrywany

(10) Rozpatrywany produkt jest taki sam, jak objęty postępowaniem pierwotnym. Przypomina się, że etanoloaminy otrzymywane są w reakcji tlenku etylenu z amoniakiem. W wyniku syntezy zachodzą trzy konkurujące ze sobą reakcje, w wyniku otrzymuje się trzy różnego rodzaju etanoloaminy: mono- (MEA), di- (DEA) i tri-etanoloaminę (TEA). Proporcje tych trzech rodzajów związków w sumarycznym końcowym produkcie zależą od typu urządzenia produkcyjnego, ale mogą być do pewnego stopnia kontrolowane poprzez wybór proporcji amoniaku w stosunku do tlenku etylenu. Rozpatrywany produkt stosowany jest jako produkt pośredni dla substancji powierzchniowo czynnych (używanych do detergentów i produktów higieny osobistej), nawozów, środków ochrony roślin uprawnych, substancji powstrzymujących korozję, smarów olejowych, chemikaliów fotograficznych, kosmetyków i poliuretanu oraz jako środek wspomagający absorpcję w płuczce wieżowej gazu lub dodatek do cementu, w przemyśle hutniczym i papierniczym. W związku z połączonym procesem produkcyjnym (patrz: powyżej), przy produkcji DEA produkowane są również duże ilości pozostałych rodzajów etanoloaminy (MEA i TEA).

2. Produkt podobny

(11) Zakłady produkcyjne przemysłu wspólnotowego produkują zazwyczaj 30–33 % DEA. MEA lub TEA mogą stanowić do 54 % łącznej produkcji etanoloamin. Biorąc pod uwagę łączony proces produkcji, wniosek jednego z producentów eksporterów, aby w odniesieniu do analizy szkody różne rodzaje etanoloamin były traktowane oddzielnie, nie może być usprawiedliwiony.

(12) Od momentu objęcia środków antydumpingowych rewizją, na rynku wystąpił silny wzrost zapotrzebowania na DEA, w szczególności w USA. Został on wywołany przez użycie DEA w produkcji glifosadowych środków chwastobójczych, które są odpowiednie do zbóż modyfikowanych genetycznie w celu ich uodpornienia na środki chwastobójcze.

(13) Rozpatrywany produkt przywożony z kraju objętego postępowaniem jest identyczny w zakresie właściwości fizycznych i technicznych z produktem wyprodukowanym we Wspólnocie. Nie ma różnicy w stosowaniu między produktami wyprodukowanymi we Wspólnocie i przywożonymi. Dodatkowo stwierdzono, że rozpatrywany produkt przywożony z kraju objętego postępowaniem jest identyczny z tym sprzedawanym na jego rynku krajowym. W związku z tym wszystkie te produkty musza być uznawane za jeden produkt.

C. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI DUMPINGU

1. Uwagi wstępne

(14) W związku z zarzutem postawionym w skardze, że okoliczności uległy zmianie od czasu postępowania pierwotnego, zbadany został poziom dumpingu w OP.

(15) Spośród czterech producentów eksporterów ze Stanów Zjednoczonych, którzy odpowiedzieli na kwestionariusz, dwóch dokonywało znaczącego wywozu do Wspólnoty w OP, natomiast pozostali dwaj deklarowali brak lub niewielką ilość wywozu.

(16) W przypadku producenta eksportera, który dokonywał wywozu w niewielkich ilościach, zdecydowano przy braku jakichkolwiek innych informacji, że margines dumpingu mógłby być oparty na tym wywozie niewielkich ilości.

2. **Wartość normalna**

(17) Wartość normalna została ustanowiona dla każdego rodzaju rozpatrywanego produktu, w oparciu o cenę całej rzeczywistej krajowej sprzedaży w USA (patrz art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego: „ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów w kraju wywozu"). Dla rodzajów produktu, które nie zostały sprzedane w reprezentatywnych ilościach lub nie w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym, wartość normalna została wyliczona zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(18) W odniesieniu do trzech producentów eksporterów ze Stanów Zjednoczonych ustalono, że krajowa sprzedaż rozpatrywanego produktu, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, stanowiła ponad 5 % wielkości sprzedaży wywozu produktu z USA do Wspólnoty. Ustalono również, że dla tych samych trzech producentów eksporterów, wystarczająca krajowa sprzedaż produktu odbywała się w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i ceny takich sprzedaży można wykorzystać do ustalenia wartości normalnej.

3. **Cena eksportowa**

(19) We wszystkich przypadkach przywóz rozpatrywanego produktu dokonywany był przez przedsiębiorstwa związane z producentami eksporterami ze Stanów Zjednoczonych. Uznano zatem, że ceny sprzedaży oferowane przez przedsiębiorstwa produkujące przedsiębiorstwom przywożącym były nierzetelne. Z tej przyczyny i zgodnie z przepisami art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, ceny eksportowe były ustalane na podstawie ceny, po której przywożone produkty były odsprzedawane niezależnym klientom we Wspólnocie. Dokonano bonifikaty dla wszystkich kosztów poniesionych między przywozem i odsprzedażą, włączając prowizję i marżę zysku w wysokości 5 %, którą uznano za uzasadnioną na podstawie informacji uzyskanej od zainteresowanych stron w stosunku do przywozu rozpatrywanego produktu.

4. **Porównanie**

(20) Wartość normalna została porównana z ceną eksportową dla poszczególnych transakcji na poziomie cen loco fabryka i na tym samym poziomie obrotu. W celu zapewnienia rzetelnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową, brano pod uwagę różnice w czynnikach, do których zgłoszono zastrzeżenia i wykazywano, że wpływają na ocenę porównywalności (patrz: art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego). W związku z tym dokonano korekty w stosunku do przewozów lądowych i morskich, kosztów ubezpieczenia, obsługi, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów kredytu i prowizji.

(21) Dokonano porównania wartości normalnych z cenami eksportowymi dla wszystkich rodzajów objętych obecnym postępowaniem. W przypadku współpracujących producentów eksporterów, porównanie to wykazało istnienie średniego ważonego marginesu dumpingu, wyrażonego jako procent od wartości cif, wynoszącej 33 % dla Dow Chemical, 38,2 % dla Union Carbide i 40,1 % dla Huntsman.

5. **Trwały charakter zmian rynkowych**

(22) Komisja zbadała, czy istnieje prawdopodobieństwo trwałej zmiany w marginesie dumpingu. Wykazano, że niższe marginesy dumpingu były w dużym stopniu spowodowane zwiększonymi cenami eksportowymi, które były stosowane od co najmniej dwóch lat. Z tej przyczyny oraz w związku z faktem, że wielkości wywozu były uważane za reprezentatywne, Komisja uznaje, że wyniki badań przedstawiają trwałą zmianę warunków, w jakich odbywa się przywóz z USA. Nie dostarczono dowodów, które przeczyłyby tym wynikom badań.

6. **Wniosek**

(23) Rewizja rozpoczęta na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wykazała, że w przypadku usunięcia środków, istniałoby prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu, głównie spowodowane faktem, że wykazano znaczny dumping w OP i że zasadne było uznanie, że taki dumping może być kontynuowany.

(24) Tymczasowa rewizja według art. 11 ust. 3, rozpoczęta na podstawie wniosku o rewizję środków w celu należytego uwzględnienia bieżących warunków rynkowych, wykazała, że okoliczności, które doprowadziły do wprowadzenia istniejących środków, uległy istotnej zmianie i że takie zmiany są uznane za wystarczająco trwałe, aby usprawiedliwić dokonanie rewizji marginesów dumpingu ustanowionych podczas postępowania pierwotnego.

D. **DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO**

1. **Wspólnotowa produkcja ogółem**

(25) Wniesiona została skarga w imieniu czterech z pięciu producentów etanoloaminy z Unii Europejskiej. Jedno przedsiębiorstwo, Union Carbide Ltd. (Zjednoczone Królestwo), nie brało udziału w postępowaniu ani nie poparło skargi. Należy zauważyć, że przedsiębiorstwo to jest powiązane z producentem amerykańskim Union Carbide Corp. USA. Dokonano oceny, czy przedsiębiorstwo to powinno być wyłączone z definicji produkcji wspólnotowej zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Wykazano, że dany producent sam przywoził w dużych ilościach produkt objęty dumpingiem. Jako że w związku z tym nie istniała gwarancja, że na sytuację gospodarczą tego produ-

centa nie miał wpływu jego związek z producentem z USA, uznano, że powinien on być wyłączony z określenia produkcji wspólnotowej. W związku z powyższym wspólnotową produkcję ogółem tworzą następujące przedsiębiorstwa: BASF AG, Ludwigshafen, Niemcy; BP Chemicals Ltd, Londyn, Zjednoczone Królestwo; Condea Chemie GmbH, Marl, Niemcy i Akzo Nobel Surface Chemistry AB, Stenungsund, Szwecja.

2. **Przemysł wspólnotowy**

(26) Komisja wysłała kwestionariusze do wnioskujących producentów wspólnotowych i uzyskała odpowiedzi od trzech z nich. Jedna odpowiedź, w której nie zamieszczono danych dotyczących kosztów produkcji za okres 1995–1997 została zaakceptowana z uwagi na fakt, że przedsiębiorstwo przejęło produkcję etanoloaminy 1 lipca 1998 r. od innego przedsiębiorstwa i dlatego nie miało dostępu do danych. Czwarty producent przesłał jedynie niekompletną odpowiedź na kwestionariusz i w związku z tym uznany został za niewspółpracującego. Trzech wnioskujących producentów wspólnotowych, którzy współpracowali w dochodzeniu, stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, ponieważ reprezentują 77,5 % całkowitej produkcji wspólnotowej. Określeni zostali poniżej jako „przemysł wspólnotowy".

3. **Określenie właściwego rynku wspólnotowego**

(27) Część produkcji przemysłu wspólnotowego (około 28 %) przeznaczona jest na wewnętrzny, tzn. odosobniony, użytek. Z tej ilości ogromna większość (około 95 %) przeznaczona jest do użytku w jednej fabryce producenta wspólnotowego, oznaczona jest znakiem firmowym i stosowana do tego wyłącznego celu. Dochodzenie potwierdziło, że wnioskujący producenci wspólnotowi nie kupują rozpatrywanego produktu dla swoich wewnętrznych potrzeb od niezależnych stron, ani wewnątrz, ani spoza Wspólnoty. Etanoloaminy przeznaczone na wewnętrzne potrzeby nie są w związku z powyższym uznawane jako konkurencyjne w stosunku do etanoloamin dostępnych w inny sposób we Wspólnocie, które stanowią właściwy rynek wspólnotowy dla rozpatrywanego produktu.

E. **ANALIZA SYTUACJI NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM**

1. **Zużycie wspólnotowe**

(28) Zużycie wspólnotowe oparte jest na wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego, wielkości sprzedaży niewspółpracujących producentów wspólnotowych, informacji Eurostatu odnoszącej się do wielkości przywozu oraz prognozie sprzedaży producentów umiejscowionych we Wspólnocie i powiązanych z producentem eksporterem ze Stanów Zjednoczonych na tym rynku – Union Carbide [1].

(29) Zużycie wyliczone na tej podstawie wzrosło o 14 % w okresie OPS: z około 152 000 ton w 1995 r. do około 172 000 ton w OP. Na ten wzrost złożyła się sprzedaż DEA i TEA, która wzrosła odpowiednio o 19 % i 21 %. Zapotrzebowanie na MEA pozostało na stałym poziomie. MEA i DEA reprezentują około 29 % każde całego zużycia w OP, a TEA około 42 %.

2. **Przywóz z kraju objętego postępowaniem**

a) Wielkość, trendy cenowe i udział w rynku

(30) Przywóz z USA wzrósł o 14 % w OPS, zgodnie z tendencją całego zużycia wspólnotowego, jednakże liczby wykazują zasadniczą spadkową tendencję w przywozie DEA (-38 % w okresie OPS), który stanowił jedynie 12,6 % całości przywozu w OP. Należy na to spojrzeć w świetle wysokiego zapotrzebowania na DEA na rynku krajowym USA. Z drugiej strony, bez względu na stabilne zapotrzebowanie na MEA na rynku wspólnotowym w okresie OPS, przywóz z USA wzrósł o 86 % w tym samym okresie. Przywóz TEA w tym okresie zwiększył się o 11 %.

(31) Ponieważ przywóz dokonywany jest przez importerów powiązanych, ceny przy przywozie z USA, ustalone na podstawie informacji przekazanej przez producentów eksporterów lub danych liczbowych Eurostatu, nie zostały uznane za wiarygodne do celów związanych z ustaleniem tendencji cenowych. W celu określenia bardziej wiarygodnych tendencji w zakresie cen producentów eksporterów, przeanalizowano ceny odsprzedaży związanych z nimi importerów – a dokładniej ceny dla przemysłowych użytkowników końcowych, uznane za reprezentatywne dla całkowitej sprzedaży. Ceny te zmalały średnio o 10 % w okresie 1995–1996 i stwierdzono, że były one zasadniczo niższe od cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego w tych latach. Tendencja ta była najbardziej widoczna w stosunku do MEA, która odnotowała 14 % spadek ceny odsprzedaży. Pod koniec OPS cena odsprzedaży TEA była znowu na poziomie 1995 roku, gdy tymczasem DEA stała się o 13 % droższa i MEA była wciąż o 4 % tańsza. W OP poziomy cen importerów powiązanych i przemysłu wspólnotowego były porównywalne.

[1] Oparte na skardze i informacji od producentów eksporterów ze Stanów Zjednoczonych. Sprzedaż odpowiada 10 % całej sprzedaży wszystkich etanoloamin produkowanych na rynku wspólnotowym.

(32) Całkowity udział w rynku przy przywozie z USA pozostaje stały w OPS i utrzymuje się na poziomie 29 %. Jednakże liczby wykazują zasadniczy wzrost udziału w rynku dla MEA od 17 % do 32 % i spadek udziału w rynku dla DEA od 25 % do 13 %. Udział TEA nieco spadł z 42 % do 39 %.

b) Kształtowanie się cen producentów-eksporterów

(33) W celu dokonania oceny kształtowania się cen producentów-eksporterów ze Stanów Zjednoczonych, przeanalizowano ich ceny oraz ceny przemysłu wspólnotowego. W pierwszym etapie porównane zostały ceny sprzedaży oferowane dla pierwszych niezależnych klientów na rynku wspólnotowym. Z uwagi na fakt, że przemysł wspólnotowy sprzedaje jedynie końcowym użytkownikom przemysłowym oraz że ci klienci również posiadają znaczący udział (ponad 50 %) w sprzedaży producentów eksporterów ze Stanów Zjednoczonych uznano, że porównanie na tym poziomie obrotu jest reprezentatywne. Do celów określenia dumpingu porównanie to zostało przeprowadzone na podstawie danych dotyczących dwóch głównych producentów-eksporterów ze Stanów Zjednoczonych.

(34) W związku z faktem, że cały przywóz do Wspólnoty produktu pochodzącego z USA dokonywany był za pośrednictwem powiązanych importerów, w powyższym porównaniu zastosowano ceny płacone przez pierwszych niezależnych klientów we Wspólnocie na poziomie cen loco importer powiązany, tj. po odjęciu kosztów przewozu we Wspólnocie, opustów i rabatów. Porównanie wykazało, że w OP poziomy całkowitej średniej ceny przy przywozie z USA i ceny przemysłu wspólnotowego były porównywalne.

(35) W drugim etapie dokonano analizy cen importowych etanoloaminy pochodzącej z USA, tzn. cen między producentami eksporterami i związanymi z nimi importerami, w porównaniu do cen minimalnych decydujących o zmiennych cłach. Analiza wykazała, że nie zebrano znaczącej wartości ceł antydumpingowych, jako że ceny w takim przywozie były znacznie wyższe od cen minimalnych w większości OPS.

(36) W trzecim etapie, biorąc pod uwagę związki między producentami-eksporterami i importerami, ustalono dla OP, czy ceny odsprzedaży uzyskane przez tych importerów od pierwszych niezależnych klientów oraz odpowiednie rzeczywiste ceny importowe odzwierciedlają koszty związanych importerów ponoszone między przywozem i odsprzedażą. Wszystkie koszty faktycznie poniesione między przywozem i odsprzedażą, takie jak przewóz od granicy Wspólnoty, obsługa, ubezpieczenie, pakowanie, wydatki kredytowe, należności celne przywozowe, koszty SGA i 5 % marża zysku zostały w związku z powyższym odjęte od cen odsprzedaży. W rezultacie otrzymano ceny konstruowane niezależnie od związku między producentami-eksporterami i związanymi z nimi importerami.

(37) Te konstruowane ceny importowe dla obu producentów-eksporterów były nie tylko znacznie niższe od rzeczywistych cen przywozu deklarowanych przez związanych z nimi importerów, ale były również znacznie niższe od stosowanych cen minimalnych dla różnych rodzajów etanoloaminy. Rezultaty te są potwierdzone przez fakt, że importerzy powiązani ponosili znaczące straty finansowe w OP. W istocie marże pobierane przez nich między ceną zakupu (faktyczna cena importowa) i ceną odsprzedaży na rynku wspólnotowym były niewystarczające do pokrycia kosztów ponoszonych między przywozem i odsprzedażą. Należy zauważyć, że schemat ustalony dla OP został również zastosowany dla pozostałej części rozpatrywanego okresu, tzn. od 1995 r. do 1997 r.

(38) Na podstawie powyższej trójetapowej analizy można wyciągnąć wniosek, że ceny odsprzedaży producentów-eksporterów ze Stanów Zjednoczonych na rynku wspólnotowym były zgodne z cenami przemysłu wspólnotowego. Ponadto ustalono, że faktyczne poziomy cen importowych sytuowały się powyżej cen minimalnych. Jednakże te faktyczne ceny importowe nie odzwierciedlały, lub przynajmniej nie całkowicie, obowiązujących środków antydumpingowych, jeśli wziąć pod uwagę koszty ponoszone między przywozem i odsprzedażą. Dlatego też można wyciągnąć wniosek, że producenci-eksporterzy ze Stanów Zjednoczonych i związani z nimi importerzy przejęli środki antydumpingowe, co najmniej w części, poprzez ustalanie sztucznie zawyżonych rzeczywistych cen importowych, które stanowiły ceny transferu.

3. **Sytuacja przemysłu wspólnotowego**

a) Produkcja, zdolność produkcyjna i wykorzystanie zdolności produkcyjnej

(39) Produkcja wzrosła o 38 % w OPS, w szczególności od 1996 r. do 1997 r., w wyniku powiększenia zdolności produkcyjnej z około 117 000 do 139 000 ton. Wzrost produkcji w połączeniu z bardziej umiarkowanym wzrostem zdolności produkcyjnej poprawił wykorzystanie całej zdolności produkcyjnej przemysłu Wspólnoty z 81,8 % do 91,1 % w OPS.

(40) Jak wskazano powyżej, zdolność produkcyjna jednej fabryki producenta wspólnotowego stanowiła w 1997 r. około 95 % produkcji wspólnotowej na potrzeby wewnętrzne i była przeznaczona wyłącznie dla tych potrzeb. Wyżej wspomniany wzrost zdolności produkcyjnej jest jednakże wynikiem tej inwestycji w produkcję na wewnętrzne potrzeby, jako że zmniejszyło to wewnętrzne zużycie w drugiej fabryce tego samego przedsiębiorstwa. To z kolei uwolniło zdolności produkcyjne dla sprzedaży na wolnym rynku.

b) Wielkość sprzedaży

(41) Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym wzrosła o 27 % w OPS do około 96 000 ton, w wyniku wzrostu sprzedaży DEA i TEA w tym okresie (odpowiednio o 32 % i 28 %).

c) Udział w rynku

(42) Przemysł wspólnotowy odnotował wzrost swojego udziału w rynku ogółem od 50 % do 56 % w okresie od 1995 do 1997 r., osiągając 11 % dla MEA, 5 % dla DEA i 3 % dla TEA. Między 1997 r. i OP udział w całym rynku i w rynku TEA pozostawał stabilny, następnie wzrósł dla DEA (od 61 % do 63 %), ale obniżył się dla MEA (od 53 % do 49 %).

d) Zapasy

(43) Zapasy wzrosły o 10 % w OPS. Ten wzrost jest niższy niż wzrost produkcji wynoszący 38 %.

e) Zmiany cen sprzedaży i kosztów produkcji

(44) Ogólne ceny sprzedaży spadły o 17 % w okresie 1995–1996. Było to wynikiem wzrostów w latach 1997 i 1998 odpowiednio o 3 % i 9 % cen w 1996 r. W przeciwieństwie do cen minimalnych i sytuacji w 1995 r., DEA stały się najdroższym produktem w OPS.

(45) Ceny odsprzedaży przywozu z USA we Wspólnocie były znacznie poniżej cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego w latach 1995 i 1996. Wystąpiła presja na obniżkę cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego o 17 % w okresie 1995–1996 i w tym samym czasie przywozy MEA z USA niemal się podwoiły i ceny odsprzedaży przywozu MEA z USA spadły o 14 % do wartości 605 ECU za tonę, obniżając ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego o 22 % do wartości 647 ECU za tonę.

(46) Niezależnie od warunków rynkowych, ceny sprzedaży są w zasadniczy sposób wyznaczane kosztami surowców. Całkowite koszty produkcji spadły o 7 % w okresie 1995–1996, a w porównaniu do 1996 r. lekko wzrosły w granicach od 1 % do 2 % w 1997 r. i w OP. W całym okresie koszty produkcji spadły o 6 %, ale ceny spadły o 10 %. DEA jest tutaj jedynym wyjątkiem: średnia cena spadła jedynie o 1 %, podczas gdy koszty produkcji spadły o 4 %.

(47) Należy również podkreślić, że produkcja etanoloaminy dla przemysłu wspólnotowego jest ważna, jako że pozwala na użycie własnej produkcji tlenku etylenu na wcześniejszym etapie, zapewniając oszczędności skali dla tego procesu produkcyjnego oraz na użycie etanoloaminy jako produktu pośredniego dla innych produktów (użycie wewnętrzne). Zgłoszono zastrzeżenia, że ceny kupna tlenku etylenu są zawyżone, powodując presję na przemysł związany z etanoloaminą. Wykazano jednakże, że zainteresowane przedsiębiorstwa organizują swoją produkcję związaną z tlenkiem etylenu i etanoloaminą jako odrębne dochodowe ośrodki, czyniąc subwencjonowanie mało prawdopodobnym oraz przeprowadzono kontrole w celu ustalenia, czy cena transferowa, po której ten surowiec był włączany do kosztów produkcji etanoloaminy odzwierciedlała wartość rynkową. We wszystkich przypadkach ustalono, że stosowane ceny transferowe odzwierciedlały ceny sprzedaży tlenku etylenu dla niezależnych klientów kupujących podobne ilości.

f) Rentowność

(48) Na rentowność mają wpływ ceny sprzedaży i koszty wytwarzania. Stopa zysku spadła z 3,94 % w 1995 r. do poziomów straty -8,64 % w 1996 r. i -8,49 % w 1997 r. Zwrot w cenie był w OP niewystarczający do wytworzenia zysku i rentowność pozostała ujemna na poziomie -1,37 %.

g) Inwestycje

(49) Inwestycje w etanoloaminy na wolny rynek pozostawały dość stabilne między 1995 i 1998 r. na poziomie około 4 milionów ECU rocznie, z wyjątkiem 1996 r., kiedy były dwukrotnie wyższe. W roku tym przeprowadzono duże zmiany w jednej fabryce, po przejęciu produkcji na potrzeby wewnętrzne grupy przez inną fabrykę należącą do tego samego producenta wspólnotowego.

h) Zatrudnienie

(50) Produkcja etanoloaminy nie jest procesem wymagającym dużego zatrudnienia. Ogółem zatrudnienie wzrosło o 23 % i osiągnęło 166 osób w 1998 r.

4. **Wielkości przywozu i ceny importowe z innych państw trzecich**

(51) Na podstawie informacji Eurostatu, bułgarskie ceny eksportowe są niższe niż rzeczywiste ceny importowe USA z tego samego źródła. Jak zostało wyżej wyjaśnione, należy zauważyć, że ceny Eurostatu przy przywozie pochodzącym z USA nie są uważane za rzetelne. Jeden bułgarski producent, Burgas, miał od 1996 r. stały 3 % udział w rynku wspólnotowym. Na podstawie informacji Eurostatu, około 70 % jego wywozu stanowiła MEA – miał udział w rynku w wysokości 6 % w tym sektorze w OP (dla porównania przemysł wspólnotowy 49 % i producenci-eksporterzy ze Stanów Zjednoczonych 32 %).

(52) Udział w rynku wszystkich pozostałych państw spadł do 2 % dla wszystkich rodzajów etanoloaminy i do 6 % dla MEA. Jednakże przywóz pochodził z różnych źródeł i żadne z tych państw nie miało znaczącego udziału w rynku.

5. **Wnioski dotyczące sytuacji na rynku wspólnotowym**

(53) Wielkość produkcji i zdolność produkcyjna przemysłu wspólnotowego wykazuje pozytywną tendencję. Wielkości sprzedaży wzrosły, szczególnie dla DEA i TEA. Udział w rynku wzrósł ogółem, lecz spadł dla MEA w porównaniu z 1997 r. Chociaż sytuacja jest lepsza niż w latach 1996 i 1997, rentowność pozostała na niedostatecznym poziomie w 1998 r., z powodu nieustającej presji na ceny sprzedaży. Istotnie, początkowy spadek cen sprzedaży w okresie 1995–1996 nie został wciąż zrekompensowany i w dalszym ciągu istnieje presja wywierana na ceny przez rozpatrywany przywóz.

(54) Utrzymywanie się presji na obniżenie cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego i wynikająca z niej ujemna rentowność jest bezpośrednio związana z kształtowaniem cen producentów-eksporterów ze Stanów Zjednoczonych, w szczególności z przejęciem obowiązujących środków i wynikającą z nich presją cenową.

F. **PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI SZKODLIWEGO DUMPINGU**

1. **Analiza popytu na etanoloaminy**

(55) W związku z łączonym procesem produkcji zwiększone zużycie DEA i TEA we Wspólnocie prowadzi do znacznej podaży MEA. Zwyżkowa presja cenowa była najbardziej zauważalna w przypadku DEA, zaakcentowana stopniowym wycofywaniem się producentów-eksporterów ze Stanów Zjednoczonych z tego rynku (zobrazowana odpowiednim spadkiem udziału w rynku Stanów Zjednoczonych z 25 % do 13 % w OPS).

(56) W tym samym czasie światowa zdolność produkcyjna etanoloaminy dalej wzrasta, w przewidywaniu kontynuacji wzrostu popytu na DEA, z jednoczesnymi inwestycjami na zbliżonym poziomie głównych producentów zarówno we Wspólnocie, jak i w USA. Wysoki popyt na DEA prowadzi do odpowiedniej podwyżki cen w tym sektorze, podczas gdy zużycie DEA – a więc również ceny – w okresie objętym postępowaniem pierwotnym było niskie. Wpływ na ceny sprzedaży (i w konsekwencji na rentowność) ze strony zwiększającej się zdolności produkcyjnej i zwiększającego się popytu na DEA pozostaje niejasny, ale (światowa) nadwyżka produkcji, w szczególności MEA, grozi pogorszeniem się warunków rynkowych.

2. **Analiza sytuacji producentów-eksporterów ze Stanów Zjednoczonych**

(57) Światowy wzrost zdolności produkcyjnej grozi nadwyżką produkcji, w szczególności MEA, podczas gdy rynek wspólnotowy, z wyższym poziomem cen niż w innych państwach trzecich, jest atrakcyjny dla producentów-eksporterów ze Stanów Zjednoczonych. Zdolność produkcyjna Stanów Zjednoczonych wzrosła o ponad jedną trzecią w okresie 1995–1998. Od 1997 r. do OP zdolność produkcyjna wzrosła o 19,9 %, do 524 000 ton u trzech producentów USA: Union Carbide, Huntsman i Dow Chemical oraz mimo że produkcja wzrosła o 9 %, stopa wykorzystania zdolności produkcyjnych spadła z 90,4 % do 83 %. Nowa zainstalowana moc produkcyjna nastawiona jest głównie na DEA, powodując nadwyżkę produkcji MEA.

(58) Dodatkowo postępowanie wykazało, ze producenci ze Stanów Zjednoczonych wywozili znaczne ilości rozpatrywanego produktu do Wspólnoty w całym okresie postępowania wskazując, że rynek wspólnotowy jest ważnym rynkiem zbytu dla ich produkcji. Od 1997 r. do OP odpowiedni wywóz ze Stanów Zjednoczonych do Wspólnoty wzrósł o 12,4 %, podczas gdy krajowa sprzedaż wzrosła jedynie o 4,9 %, a wywóz do innych państw trzecich zmalał o 2,7 %. W OP krajowa sprzedaż w Stanach Zjednoczonych stanowiła 67,1 % łącznej sprzedaży realizowanej przez trzech wspomnianych powyżej producentów ze Stanów Zjednoczonych, wywóz do Wspólnoty 13,6 % i wywóz do państw trzecich 19,3 %.

(59) Postępowanie również wykazało, że krajowe ceny w Stanach Zjednoczonych są na wyższym poziomie niż ceny sprzedaży na rynku wspólnotowym. Wyższy poziom cen w USA może być bezpośrednio powiązany z wysokim zużyciem DEA na rynku Stanów Zjednoczonych.

(60) Na koniec należy zauważyć, że Korea Południowa nałożyła środki skierowane przeciwko przywozowi etanoloaminy z USA. Chociaż nie uważa się, aby ilości, których to dotyczy, nawet jeśli byłyby całkowicie odbite, mogłyby zakłócić rynek wspólnotowy, to sam fakt, że zostały nałożone środki antydumpingowe pokazuje, że producenci-eksporterzy ze Stanów Zjednoczonych są przygotowani na prowadzenie wywozu po cenach dumpingowych.

(61) Ceny zarówno przemysłu wspólnotowego, jak i producentów-eksporterów w OPS utrzymywały się stale powyżej zmiennych środków antydumpingowych opartych na minimalnej cenie. Wykazano, że obecne ceny importowe nie odzwierciedlają cen odsprzedaży ustalanych przez rozpatrywanych importerów powiązanych oraz że ceny importowe odzwierciedlające koszty ponoszone między przywozem i odsprzedażą są systematycznie poniżej minimalnych cen wskazując na fakt, że producenci-eksporterzy ze Stanów Zjednoczonych częściowo przejmują nałożone środki antydumpingowe. W tym samym czasie przemysł wspólnotowy nie był w stanie poradzić sobie w niekorzystnej sytuacji, jakiej doświadczył i w dalszym ciągu jest w niesatysfakcjonującej sytuacji w zakresie zysków w OP.

(62) Postępowanie potwierdziło, ze w poprzednim okresie postępowania (1991–1992) przed nałożeniem środków, producenci-eksporterzy ze Stanów Zjednoczonych wywieźli znaczne ilości na rynek wspólnotowy. Począwszy od 48 000 ton w poprzednim OP, spadły one do 44 000 ton na początku OPS, a następnie wzrosły do 51 000 ton na koniec okresu. Stanowiło to 40 % całej produkcji wspólnotowej w OP.

(63) Wykazano, że wraz z rosnącym popytem na DEA w USA, który spowodował presję na wzrost cen sprzedaży w Stanach Zjednoczonych na DEA i etanoloaminy jako całość, nieco mniej wyraźna zmiana cen była obserwowana na rynku wspólnotowym. Ten trend w zużyciu oznaczał jednocześnie, że MEA jest produkowana w rosnących ilościach, powodując ryzyko, że przy braku proporcjonalnego popytu będzie sprzedawana po coraz niższych cenach. Spodziewany jest mniejszy wpływ na ceny TEA, której nadwyżki produkcyjne zgodnie z przewidywaniami będą mniejsze.

(64) Jeden producent-eksporter ze Stanów Zjednoczonych twierdził, że przemysł wspólnotowy sam posiada nadwyżkę MEA, która powoduje presję na obniżkę cen. Nie mógł on jednakże udowodnić swojej tezy. Również należy zauważyć, że jeden producent ze Stanów Zjednoczonych sugerował, że przemysł wspólnotowy zaniżał swoje ceny na DEA w 1998 r. Postępowanie wykazało jednakże, że przywołane przedsiębiorstwo wspólnotowe nie sprzedało żadnej ilości DEA wskazanemu klientowi.

3. **Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuowania szkodliwego dumpingu**

(65) Postępowanie wykazało, że mimo obowiązujących środków antydumpingowych i zwiększonej produkcji, zdolności produkcyjnych, zbytu i wielkości sprzedaży, przemysł wspólnotowy jest wciąż w słabej kondycji, w szczególności w zakresie cen sprzedaży i rentowności. Przemysł wspólnotowy miał możliwość wypełnić lukę po częściowym wycofaniu się producentów-eksporterów ze Stanów Zjednoczonych z rynku wspólnotowego w zakresie DEA. Jednakże z powodu częściowego przejęcia obowiązujących środków przez producentów-eksporterów ze Stanów Zjednoczonych, nadwyżki w produkcji MEA i wzrostu przywozu MEA do UE z USA po cenach dumpingowych, ceny dla wszystkich rodzajów etanoloaminy pozostawały zbyt niskie, aby przemysł wspólnotowy mógł odzyskać rentowność, nawet mimo stosowania środków antydumpingowych.

(66) Postępowanie ustaliło, że przywóz odbywa się nadal po znacznie zaniżonych cenach. Wykazano, że krajowe ceny w Stanach Zjednoczonych wzrosły od poprzedniego okresu postępowania, chociaż w mniejszym stopniu niż ceny wywozu ze Stanów Zjednoczonych do Wspólnoty. Doprowadziło to do mniejszych marginesów dumpingu niż te w okresie pierwotnego postępowania, jednakże nie z powodu przejęcia. Dodatkowo wykazano, że wielkość wywozu jest znaczna, stanowiąc 40 % całej produkcji wspólnotowej w OP.

(67) Przemysł wspólnotowy nie był zdolny do zmiany niekorzystnej sytuacji, w jakiej znajdował się od czasu poprzedniego postępowania; ceny przywozu z USA są poniżej cen minimalnych (biorąc pod uwagę rzeczywiste koszty między przywozem i odsprzedażą), w ten sposób częściowo przejmując obowiązujące środki antydumpingowe i uniemożliwiając poprawę sytuacji przemysłu wspólnotowego; wzrost zdolności produkcyjnej w USA może prawdopodobnie pogorszyć warunki rynkowe we Wspólnocie, w szczególności z powodu nadwyżki MEA; rynek wspólnotowy w porównaniu z innymi rynkami pozostaje atrakcyjny dla producentów-eksporterów ze Stanów Zjednoczonych, którzy kontynuują wywóz dużych ilości do Wspólnoty po cenach dumpingowych – można więc wyciągnąć wniosek, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuowania szkodliwego dumpingu.

G. **INTERES WSPÓLNOTOWY**

1. **Wstęp**

(68) W poprzednim postępowaniu przyjęcia środków nie uznano za sprzeczne z interesem Wspólnoty. Obecne postępowanie polega na rewizji, analizie sytuacji, w której środki antydumpingowe zostały już ustanowione i jego zadaniem jest ocena wszelkiego niewłaściwego negatywnego wpływu środków na zainteresowane strony. Dlatego też przeprowadzono badanie, czy mimo wniosku o prawdopodobieństwie kontynuowania szkodliwego dumpingu istnieją niepodważalne przyczyny uzasadniające wniosek, że zachowanie środków nie leży w interesie Wspólnoty. W tym celu i na podstawie art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wzięto pod uwagę wpływ na wszystkie zainteresowane strony procedury utrzymania istniejących środków, nałożenia innych środków lub zaniechania środków.

2. **Interes przemysłu wspólnotowego**

(69) Obowiązujące środki nie doprowadziły do takiego poziomu cen na rynku wspólnotowym, który umożliwiłby producentom wspólnotowym odzyskanie rentowności. Dochodzenie wykazało, że środki nigdy nie stały się w pełni skuteczne – podczas gdy rzeczywiste ceny przywozu są wyższe od cen minimalnych, te ostatnie nie zostały odzwierciedlone w cenach odsprzedaży powiązanych importerów. Obraz sytuacji na rynku wspólnotowym nie przedstawia się korzystnie, uwzględniając wyraźną możliwość napływu MEA, produkowanej w ostatnio zainstalowanych liniach produkcyjnych oraz nieustającą presję na ceny, które w 1999 r. w niektórych przypadkach zeszły nawet poniżej ustalonych cen minimalnych.

(70) W związku z powyższym w interesie przemysłu wspólnotowego byłoby utrzymanie środków w celu ograniczenia presji na obniżenie cen na etanoloaminy.

3. **Interes użytkowników**

(71) Komisja otrzymała cztery kwestionariusze odpowiedzi od użytkowników etanoloaminy, z których dwie uznano za wyczerpujące i zostały one sprawdzone poprzez postępowanie przeprowadzone na miejscu. Ponieważ tych czterech użytkowników reprezentuje jedynie 1,4 % zużycia wspólnotowego w OP, dostarczone informacje nie mogły być uznane za reprezentatywne. Użytkownicy argumentowali, że powinni uniknąć wszelkiego wzrostu swoich kosztów produkcji, ponieważ wpływa to na ich rentowność.

(72) Informacje zebrane w trakcie postępowania wykazały obciążenie ceną zakupu etanoloaminy kosztów produkcji gotowego produktu w OP wynoszące od 2,21 % do 18,82 % (ostatnia liczba odnosi się do wyjątkowych przypadków, dla produktu w którym etanoloamina może być doskonale zastąpiona innym niezwiązanym związkiem chemicznym). Całkowita średnia ważona wynosi 4,33 % kosztów produkcji. Maksymalny wpływ proponowanych środków jest średnio mniejszy od jednego procenta i dlatego można go uznać za ograniczony.

(73) Jeden dodatkowy użytkownik rozpatrywanego produktu twierdził, że planował produkowanie we Wspólnocie produktu chemicznego, pośredniej glifosad, z wykorzystaniem DEA. Przedsiębiorstwo twierdziło, że nie mogło tego uczynić z powodu sztucznie zawyżonych cen importowych (z powodu środków antydumpingowych) i braku miejscowej (wspólnotowej) podaży DEA. Należy zauważyć, że cena minimalna, na której oparte jest zmienne cło, była zawsze niższa od cen kupna ustanowionych dla różnych zainteresowanych stron w OP. Wynika z tego, że to pierwsze twierdzenie użytkownika nie odpowiada rzeczywistości. Dodatkowo dochodzenie wykazało, że DEA nie była dostatecznie dostępna w USA i że w rezultacie wywóz do Wspólnoty zmniejszył się. Producentom wspólnotowym zajęło trochę czasu przystosowanie się do wzrostu popytu, ale podaż DEA nigdy nie była na tyle mała, aby wpłynęło to istotnie na ceny i drugie twierdzenie przedsiębiorstwa musi być uznane za nieuzasadnione.

4. **Wnioski w sprawie interesu wspólnotowego**

(74) Utrzymanie środków byłoby w interesie przemysłu wspólnotowego w celu zapewnienia, że ceny, w szczególności dla MEA, są podwyższone do poziomu niepowodującego szkody. Użytkownicy produktu, którzy wystąpili z roszczeniami nie reprezentowali znaczącego udziału w popycie wspólnotowym i/lub nie mogli uzasadnić swoich twierdzeń. W każdym razie, obciążenie ich kosztów produkcji środkami jest ograniczone. Na podstawie tych rozważań wyciągnięto wniosek, że nie istniały uzasadnione powody do zaprzestania stosowania środków, mając na celu zapewnienie konkurencyjnych warunków uczciwego ustalania cen i uniknięcie dalszej szkody dla przemysłu wspólnotowego.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(75) Ponieważ ustalono, że producenci-eksporterzy ze Stanów Zjednoczonych przejmowali środki w długim okresie oraz że wielkość przywozu pozostawała znacząca, wyciągnięto wniosek, że podstawowe tendencje miały charakter trwały. W tych okolicznościach należało podjąć decyzję, na jakiej podstawie należy zakończyć postępowanie prowadzone na mocy art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ obowiązujące obecnie środki nie doprowadziły do przewidywanego pozytywnego skutku dla przemysłu wspólnotowego postanowiono, że:

— środki antydumpingowe powinny być odnowione,

— należy zmienić ich formę,

— ich poziom powinien być dostosowany do poziomu wykrytego dumpingu i szkody.

(76) Należy zauważyć, że obecne ceny importowe są stosowane w procedurach antydumpingowych w celu ustalenia zarówno marginesu dumpingu, jak i marginesu szkody. Postępowanie wykazało, że rzeczywiste ceny importowe nie odzwierciedlają cen odsprzedaży powiązanych importerów. Stosowanie takich danych spowodowałoby niedoszacowanie rzeczywistych marginesów dumpingu i szkody w OP. Dlatego też postanowiono, że marginesy dumpingu i marginesy szkody ustalone na podstawie art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia powinny być oparte na konstruowanej cenie importowej.

(77) W celu wyliczenia progu szkody ustalono niepowodującą szkody cenę sprzedaży dla przemysłu wspólnotowego, pozwalającą na 8 % marżę zysku i porównaną z cenami odsprzedaży powiązanych importerów USA. Wszelkie różnice zostały wyrażone jako procent od konstruowanej wartości celnej w przywozie CIF. Na podstawie tej metodologii marginesy sprzedaży poniżej wartości, które były niższe od odpowiednich marginesów dumpingu, wynosiły 10,4 % dla Union Carbide Corporation, 13,9 % dla Dow Chemical Company i 20,5 % dla Huntsman Chemical Company. Dla porównania, w poprzednim postępowaniu zmienne cło oparte na minimalnej cenie było oparte na całkowitym marginesie sprzedaży poniżej ceny w wysokości 45,2 % dla Union Carbide, 53,5 % dla Dow Chemical i 39,5 % dla Huntsmana.

(78) Szczególne stałe cła w oparciu o różnice między ceną niepowodującą szkody i cenami odsprzedaży powiązanych importerów USA wynoszą 59,25 EUR za tonę dla Union Carbide Corporation, 69,40 EUR za tonę dla Dow Chemical Company i 111,25 EUR za tonę dla Huntsman Chemical Company. Ten rodzaj środka uznawany jest za właściwy, ponieważ przywóz z USA odbywa się głównie za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw sprzedających. Pozostałe szczególne stałe cło wynosi 111,25 EUR za tonę.

(79) Wszystkie zainteresowane strony zostały powiadomione o istotnych faktach i ustaleniach, na których oparta została kontynuacja środków na uaktualnionym poziomie i w uaktualnionej formie. Przyznano im okres, w którym mogą przedstawić uwagi związane z ogłoszeniem tych informacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz etanoloaminy obecnie klasyfikowanej w zakresie kodów CN ex 2922 11 00 (monoetanoloamina) (kod TARIC 2922 11 0010), ex 2922 12 00 (dietanoloamina) (kod TARIC 2922 12 0010) i 2922 13 10 (trietanolamina) pochodzącej ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego stosowane do ceny netto franco granica Wspólnoty, przed ocleniem, dla produktów następujących przedsiębiorstw ustala się następująco:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Szczególne stałe cło
Stany Zjednoczone Ameryki	Union Carbide Corporation Old Ridgebury Road Danbury Connecticut 06817 (dodatkowy kod TARIC: A115)	59,25 EUR za tonę
	Huntsman Chemical Corporation 3040 Post Oak Boulevard PO Box 27707 Houston Texas 77056 (dodatkowy kod TARIC: A116)	111,25 EUR za tonę
	Dow Chemical Company 2040 Dow Center Midland Michigan 48674 (dodatkowy kod TARIC: A145)	69,40 EUR za tonę
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa (dodatkowy kod TARIC: A999)	111,25 EUR za tonę

3. Stosują się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych, chyba że ustalono inaczej.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2000 r.

W imieniu Rady

F. PARLY

Przewodniczący